

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาการใช้ทรัพยากรห้องสมุดของนักศึกษาวิทยาลัยพัฒยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ทราบการใช้ห้องสมุด และการใช้ทรัพยากรห้องสมุด ตลอดจน ปัญหาและความต้องการในการใช้ห้องสมุดของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ซึ่งผลการวิจัยจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงการดำเนินงาน และการจัดบริการให้สอดคล้องสมความต้องการของนักศึกษาวิทยาลัยพัฒยการ โดยมีแนวเหตุผลว่า นักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ใช้ทรัพยากรห้องสมุดในสาขาวิชาที่สอดคล้องกับการเรียนการสอน นักศึกษามีการใช้และประสบปัญหาในการใช้ไม่แตกต่างกัน ปัญหาที่นักศึกษาทั้งสองระดับประสบได้แก่ การค้นหาทรัพยากร ทรัพยากรไม่สอดคล้องกับความต้องการในการใช้ และทรัพยากรในสาขาวิชาต่าง ๆ มีไม่เพียงพอ กับความต้องการ นอกจากนี้ นักศึกษาทั้งสองระดับ มีความคิดเห็นและความต้องการในการใช้ทรัพยากรไม่แตกต่างกัน

ตัวอย่างประการชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาวิทยาลัยพัฒยการทั้งหมดจำนวน 164 คน นักศึกษาวิทยาลัยพัฒยการเชียงใหม่จำนวน 159 คน และนักศึกษาวิทยาลัยพัฒยการบ้านนาจำนวน 129 คน รวมทั้งสิ้น 452 คน

สรุปผลการวิจัย

สถานภาพส่วนตัว (ตารางที่ 1,2) แบบสอบถามที่ได้รับคืนมารวมทั้งสิ้น 430 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 95.13 ของแบบสอบถามทั้งหมด ในจำนวนนี้พัฒยการเชียงใหม่ร้อยละ 100.00 นักศึกษาพัฒยการบ้านนาร้อยละ 93.80 และวิทยาลัยพัฒยการเชียงใหม่ร้อยละ 91.19 เนื่องจากความสาขาวิชาผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนักศึกษาสาขาวิชานักศึกษาสูงมากที่สุดร้อยละ 59.28 รองลงมา เป็นนักศึกษาสาขาวิชาการขายและการตลาดร้อยละ 25.40 สาขาวิชาการเลขานุการร้อยละ 13.35 และคอมพิวเตอร์ธุรกิจร้อยละ 1.95 ตามลำดับ

การใช้ห้องสมุดวิทยาลัยพัฒยการ (ตารางที่ 3) นักศึกษาวิทยาลัยพัฒยการส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 92.56 เข้าใช้ห้องสมุด โดยที่นักศึกษาวิทยาลัยพัฒยการชนบท ทุกคนใช้ห้องสมุด (100.00%) นักศึกษาวิทยาลัยพัฒยการเช็ตพุนใช้ห้องสมุดร้อยละ 88.28 และนักศึกษาวิทยาลัยพัฒยการบางนาใช้ห้องสมุดร้อยละ 87.60 เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษาและสาขาวิชา พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้ห้องสมุดเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวนร้อยละ 69.54 ในจำนวนนี้เป็นนักศึกษา กลุ่มวิชาการบัญชีสูงที่สุดร้อยละ 29.77 กลุ่มวิชาการขายร้อยละ 10.93 กลุ่มวิชา การเลขานุการร้อยละ 4.42 ส่วนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปี 1 ซึ่งยังไม่มีการจำแนกสาขาวิชาใช้ห้องสมุดจำนวนร้อยละ 24.42 และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพขั้นสูง (ปวส.) ใช้ห้องสมุดจำนวนน้อยที่สุดร้อยละ 23.02 ในจำนวนนี้เป็นนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีจำนวนสูงสุดร้อยละ 10.00

ส่วนนักศึกษาที่ไม่ใช้ห้องสมุดของสถาบันตนเองมีจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 7.44 โดยใช้ห้องสมุดแห่งชาติสูงสุด (28 คน) ใช้สถาบันวิทยบริการ (จุฬา) (2 คน) ใช้ห้องสมุดประชาชั้นลุ่มน้ำ (1 คน) และใช้ห้องสมุดของสถานศึกษาเดิมที่นักศึกษาจะทำการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (1 คน)

ความตื่นในการเข้าใช้ห้องสมุด (ตารางที่ 4) นักศึกษาวิทยาลัยพัฒยการส่วนใหญ่เข้าใช้ห้องสมุดในช่วงเวลาที่ไม่แน่นอน (52.76%) รองลงมาจะเข้าใช้ห้องสมุดมากกว่า 1 ครั้งต่อสัปดาห์ (18.09%) และ 1 ครั้งต่อสัปดาห์ (8.34%)

เวลาที่ให้เข้าใช้ห้องสมุด (ตารางที่ 5) นักศึกษาวิทยาลัยพัฒยการส่วนใหญ่เข้าใช้ห้องสมุดในช่วงเวลาที่ไม่มีการเรียน (64.07%) และใช้ในช่วงพักตอนเข้าห้องกลางวัน (39.70%) และเวลาว่างก่อนเข้าเรียน (28.64%) ตามลำดับ เวลาที่นักศึกษาวิทยาลัยพัฒยการเข้าใช้น้อยที่สุดคือเวลาหลังเลิกเรียน (22.86%)

วัตถุประสงค์ในการเข้าใช้ห้องสมุด (ตารางที่ 6) นักศึกษาวิทยาลัยพัฒยการส่วนใหญ่เข้าใช้ห้องสมุดเพื่อ อ่านหนังสือทั่วไป (63.57%) รองลงมาคือเพื่ออ่านหนังสือพิมพ์ และวารสาร (52.01%) และ เพื่อยืมหนังสือและสิ่งพิมพ์ (34.42%) ส่วนวัตถุประสงค์ที่มีผู้ตอบน้อยที่สุดคือ เพื่อทบทวนบทเรียน (7.79%)

วิธีค้นหาสื่อพิมพ์ (ตารางที่ 7) นักศึกษาวิทยาลัยพัฒยการส่วนใหญ่ คือเดินคุ้มตามขันหนังสือ (73.11%) รองลงมาคือค้นจากห้องสมุด (43.72%) และสอบถามจากบรรณาธิการ หรือเจ้าหน้าที่ห้องสมุด (38.94%) วิธีที่นักศึกษาวิทยาลัยพัฒยการใช้น้อยที่สุดคือ ให้เพื่อนช่วยหาให้ (16.58%) ตามลำดับ

การใช้บริการห้องสมุดของนักศึกษาวิทยาลัยพัฒยการ (ตารางที่ 8) บริการที่นักศึกษาวิทยาลัยพัฒยการใช้มากที่สุดคือ บริการการอ่านหนังสือในห้องสมุด (79.40%) บริการที่ใช้รองลงมาคือ บริการยืมหนังสือ (71.60%) และบริการข่าวสารทันสมัย (24.87%) ตามลำดับ

การใช้ทรัพยากรห้องสมุด (ตารางที่ 9) นักศึกษาวิทยาลัยพัฒยการในระดับประกาศนียบัตร (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพขั้นสูง (ปวส.) มีการใช้ทรัพยากรห้องสมุดในระดับมากเพียงประเภทเดียวตระกันคือ หนังสือพิมพ์ภาษาไทย ($\bar{x} = 3.86$, $\bar{x} = 3.88$) รองลงมาในระดับปานกลางตระกันคือ นวนิยาย สารคดี และเรื่องสั้น ($\bar{x} = 3.38$, $\bar{x} = 2.86$) หนังสืออ่านนอกเวลา ($\bar{x} = 3.18$, $\bar{x} = 2.74$) หนังสือพิมพ์ทางธุรกิจ ($\bar{x} = 3.03$, $\bar{x} = 3.43$) ทรัพยากรห้องสมุดที่มีการใช้ในระดับน้อยตระกันคือ หนังสืออ้างอิง ($\bar{x} = 2.44$, $\bar{x} = 2.45$) หนังสือความรู้ทั่วไปภาษาต่างประเทศ ($\bar{x} = 2.17$, $\bar{x} = 2.10$) วารสารวิชาการภาษาไทย ($\bar{x} = 2.31$, $\bar{x} = 2.58$) วารสารวิชาการภาษาต่างประเทศ ($\bar{x} = 1.91$, $\bar{x} = 1.66$) นิตยสารภาษาต่างประเทศ ($\bar{x} = 1.75$, $\bar{x} = 1.76$) หนังสือพิมพ์ภาษาต่างประเทศ ($\bar{x} = 1.93$, $\bar{x} = 1.70$) กฤตภาค และจุลสาร ($\bar{x} = 1.78$, $\bar{x} = 1.89$)

ทรัพยากรห้องสมุดที่ไม่มีการใช้ทั้ง 2 ระดับตระกันนั้นคือโสตทัศนวัสดุ ยกเว้นนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ใช้แผนที่ในระดับน้อย ส่วนประเภทของทรัพยากรที่มีการใช้แตกต่างกันคือ ภารกิจพิพิธภัณฑ์หรือรายงานทางวิชาการ ซึ่งนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ใช้ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.32$)

ความเพียงพอของทรัพยากรห้องสมุด (ตารางที่ 10) นักศึกษาวิทยาลัยพินิชยการ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มีความเห็นว่าห้องสมุดวิทยาลัยพินิชยการมีทรัพยากรเพียงพอเท่ากัน 12 ประเภท เรียงตามลำดับค่าร้อยละจากมากไปน้อยคือ หนังสือความรู้ทั่วไป (ร้อยละ 67.89 และ 64.65) รองลงมาคือ นวนิยาย สารคดี และเรื่องสั้น (ร้อยละ 67.89 และ 56.57) และ หนังสืออ้างอิง (ร้อยละ 67.56 และ 58.59) ตามลำดับ

สำหรับทรัพยากรห้องสมุดที่นักศึกษาวิทยาลัยพินิชยการหั้ง 2 ระดับมีความเห็นว่า ไม่เพียงพอเมื่อ 3 ประเภทคือ นิตยสารภาษาต่างประเทศ (ร้อยละ 45.48 และ 47.47) กุฑภาพและจุลสาร (ร้อยละ 45.82 และ 42.42) และโสตทัศนวัสดุ ได้แก่ แผนที่ (ร้อยละ 25.42 และ 24.87) ลูกโลก (ร้อยละ 20.40 และ 24.24) เทปบันทึกเสียง (ร้อยละ 18.06 และ 13.13) และ สไลด์ (ร้อยละ 16.72 และ 15.15) ตามลำดับ

การใช้หนังสือหมวดต่าง ๆ ของนักศึกษาวิทยาลัยพินิชยการ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มีการใช้หนังสือหมวดต่าง ๆ ที่คือ (ตารางที่ 11)

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) กลุ่มวิชาการบัญชี ส่วนใหญ่มี การใช้หนังสือในระดับน้อยและปานกลาง หนังสือที่มีการใช้ในระดับปานกลางสูงสุดคือหนังสือ หมวดนวนิยาย สารคดี และเรื่องสั้น ($\bar{x} = 3.19$) รองลงมาเป็นหนังสือหมวดภาษาไทย ($\bar{x} = 3.06$) หมวดสังคมศึกษา ($\bar{x} = 2.98$) หมวดการบัญชี ($\bar{x} = 2.82$) และหมวดเศรษฐศาสตร์ ($\bar{x} = 2.78$) สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาการบัญชี มีการใช้หนังสือในระดับปานกลางสูงสุด คือหนังสือหมวดภาษาไทย ($\bar{x} = 3.46$) รองลงมาเป็นหมวดภาษาไทย ($\bar{x} = 3.14$) หมวดเศรษฐศาสตร์ ($\bar{x} = 3.12$) หมวดนวนิยาย สารคดี และเรื่องสั้น ($\bar{x} = 3.02$) หมวดการบริหาร ($\bar{x} = 3.00$) และหมวดธุรกิจทั่วไปตามลำดับ

สำหรับหนังสือที่นักศึกษาการบัญชีหั้ง 2 ระดับไม่มีการใช้ร่วกันคือ หนังสือหมวดภาษาฝรั่งเศส ($\bar{x} = 1.44$) นอกนั้นนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

ไม่มีการใช้หนังสือหมวดภาษาจีน ($\bar{x} = 1.56$) และนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพขั้นสูง (ปวส.) ไม่มีการใช้หนังสือหมวดการแพทย์และธุรกิจทางการแพทย์ ($\bar{x} = 1.44$)

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) กลุ่มวิชาการขาย มีการใช้หนังสือหมวดต่าง ๆ ในระดับน้อย และปานกลาง หนังสือที่มีการใช้ในระดับปานกลางสูงสุด คือ หนังสือหมวดการตลาดและการขาย ($\bar{x} = 3.26$) รองลงมาเป็นหนังสือหมวดภาษาไทย ($\bar{x} = 3.02$) หนังสือหมวดนวนิยาย สารคดี และเรื่องลั่น ($\bar{x} = 2.88$) และหนังสือหมวดการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์ ($\bar{x} = 2.86$) สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพขั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาการตลาด หนังสือหมวดที่มีการใช้มากคือ หนังสือการตลาดและการขาย ($\bar{x} = 3.63$) ส่วนหนังสือหมวดที่มีการใช้ในระดับปานกลางสูงสุดคือ หมวดการโฆษณา และการประชาสัมพันธ์ ($\bar{x} = 3.47$) รองลงมานักศึกษาใช้หมวดหนังสือการพาณิชย์ ($\bar{x} = 3.03$) และหมวดการบริหาร ($\bar{x} = 3.00$) ตามลำดับ

สำหรับหนังสือที่หัว 2 ระดับไม่มีการใช้ตรงกันคือ หมวดภาษาฝรั่งเศส ($\bar{x} = 1.35$, $\bar{x} = 1.30$) และหมวดภาษาจีน ($\bar{x} = 1.51$, $\bar{x} = 1.43$) นอกจากนี้ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.ช.) ไม่มีการใช้หนังสือหมวดสังคมประยุกต์ ($\bar{x} = 1.39$) และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพขั้นสูง (ปวส.) ไม่มีการใช้หนังสือหมวดการแพทย์และธุรกิจทางการแพทย์ ($\bar{x} = 1.47$)

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) กลุ่มวิชาการเลขานุการ มีการใช้หนังสือหมวดต่าง ๆ ในระดับน้อยและปานกลาง หนังสือที่มีการใช้ในระดับปานกลางสูงสุดคือ หมวดนวนิยาย สารคดี และเรื่องลั่น ($\bar{x} = 3.00$) รองลงมาเป็นหมวดการเลขานุการ หมวดภาษาไทย หมวดสังคมศึกษา ($\bar{x} = 2.95$ เท่ากัน) และหมวดเศรษฐศาสตร์ ($\bar{x} = 2.68$) สำหรับนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพขั้นสูง (ปวส.) มีการใช้หนังสือหมวดต่าง ๆ ในระดับน้อย และปานกลาง หนังสือที่มีการใช้ระดับปานกลางสูงสุดคือ หนังสือหมวดเลขานุการ ($\bar{x} = 3.45$) หมวดภาษาไทย ($\bar{x} = 3.10$) หมวดนวนิยาย สารคดี และเรื่องลั่น ($\bar{x} = 3.00$)

สำหรับหนังสือที่หัว 2 ระดับไม่ใช้ตรงกันคือ หนังสือหมวดภาษาฝรั่งเศส ($\bar{x} = 1.53$, $\bar{x} = 1.55$) สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

ไม่มีการใช้หนังสือหมวดความพิเศษ ($\bar{x} = 1.49$) ในขณะที่นักศึกษาจะตั้งประการศนีบัตร สวชาชีพขั้นสูง (ปวส.) ไม่มีการใช้หนังสือหมวดภาษาจีน และหมวดการแพทย์และธุรกิจทางการแพทย์ ($\bar{x} = 1.55$ เท่ากัน)

นักศึกษาจะตั้งประการศนีบัตรวิชาชีพขั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาการคณิตศาสตร์ธุรกิจ มีการใช้หนังสือในระดับมากที่สุดคือ หนังสือหมวดความพิเศษ ($\bar{x} = 4.83$) รองลงมา ในระดับปานกลางคือ หนังสือหมวดภาษาอังกฤษ หมวดธุรกิจหัวใจ ($\bar{x} = 3.17$ เท่ากัน) หมวดเศรษฐศาสตร์ หมวดภาษาไทย และหมวดห้องสมุดและการอ่าน ($\bar{x} = 3.00$ เท่ากัน) หมวดสถิติประยุกต์ ($\bar{x} = 2.83$) หมวดจิตวิทยาธุรกิจ ($\bar{x} = 2.67$) และหมวดนวนิยาย สารคดี และเรื่องสั้น ($\bar{x} = 2.50$) ตามลำดับ

สำหรับหนังสือที่นักศึกษาสาขาวิชาการคณิตศาสตร์ไม่มีการใช้คือ หนังสือหมวด การแพทย์และธุรกิจทางการแพทย์ ($\bar{x} = 1.50$ เท่ากัน) และหนังสือการประดิษฐ์ตัวอักษร ($\bar{x} = 1.33$) ตามลำดับ

หนังสือที่นักศึกษาหั้ง 2 ระดับ และทุกสาขาวิชามีการใช้ตรงกัน ในระดับปานกลางคือ หนังสือหมวดภาษาไทย

ความเพียงพอของทรัพยากรตามหมวดหมู่หนังสือที่นักศึกษาต้องการ (ตารางที่ 12) นักศึกษาจะตั้งประการศนีบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ให้ความเห็นว่า มีความเพียงพอ 30 หมวด หมวดหนังสือที่มีความเพียงพอสูงสุดคือ หมวดภาษาไทย (ร้อยละ 70.23) รองลงมาเป็น หนังสือหมวดธุรกิจหัวใจ (ร้อยละ 65.55) และ พุทธศาสนา (ร้อยละ 64.55) สำหรับหนังสือ หมวดต่าง ๆ ที่นักศึกษาในระดับประการศนีบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ได้แสดงความคิดเห็นว่าไม่ เพียงพอเมื่อ 8 หมวด หมวดหนังสือที่มีความไม่เพียงพอสูงสุดคือ (ร้อยละ 29.77) หมวดภาษา ฝรั่งเศส (ร้อยละ 29.10) รองลงมาเป็นหมวดการแพทย์และธุรกิจทางการแพทย์ และหมวดภาษาจีน (ร้อยละ 31.77) ตามลำดับ

สำหรับนักศึกษาจะตั้งประการศนีบัตรวิชาชีพขั้นสูง (ปวส.) มีความเห็นว่าห้องสมุด มีหนังสือตามหมวดหมู่ที่นักศึกษาต้องการ 23 หมวด หมวดหนังสือที่มีความเพียงพอ สูงสุดคือ หมวดภาษาไทย (ร้อยละ 70.71) รองลงมาเป็นหมวดสังคมศึกษา (ร้อยละ 61.62) หมวดพุทธศาสนา และสุขศึกษาพลานามัย (ร้อยละ 59.60 เท่ากัน) สำหรับหนังสือหมวดต่าง ๆ

ที่นักศึกษาระดับนี้ มีความเห็นว่าไม่เพียงพออีก 15 หมวด หมวดหนังสือที่มีความไม่เพียงพอ สูงสุดคือ หมวดการประดิษฐ์ตัวอักษร (ร้อยละ 23.23) รองลงมาเป็นหมวดคอมพิวเตอร์ (ร้อยละ 27.27) และหมวดการแพทย์และธุรกิจทางการแพทย์ (ร้อยละ 36.36 เท่ากัน)

นักศึกษาทั้ง 2 ระดับ มีความคิดเห็นตรงกันว่า หนังสือหมวดต่อไปนี้ไม่เพียงพอ ก็คือหมวดคอมพิวเตอร์ หมวดภาษาฝรั่งเศส หมวดภาษาจีน หมวดการแพทย์ และธุรกิจทางการแพทย์ หมวดการเลขานุการ หมวดการประดิษฐ์ตัวอักษร และหมวดกีฬาและนันทนาการ

ปัญหาในการใช้ทรัพยากรห้องสมุด (ตารางที่ 13) นักศึกษาวิทยาลัยพาณิชย์ฯ ประสบปัญหาในการใช้ทรัพยากรห้องสมุดแบ่งตามประเภทดังนี้

ปัญหาในการใช้หนังสืออ้างอิง นักศึกษาวิทยาลัยพาณิชย์ฯ ระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช.) และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประสบปัญหาเกี่ยวกับการใช้หนังสืออ้างอิงในระดับปานกลาง ทรงกันทุกข้อ ปัญหาที่นักศึกษาทั้ง 2 ระดับ ประสบในระดับปานกลาง สูงสุดคือ หนังสืออ้างอิง เล่มที่ต้องการไม่มีในห้องสมุด ($\bar{x} = 3.41$, $\bar{x} = 3.56$)

ปัญหาในการใช้หนังสือทั่วไป นักศึกษาทั้ง 2 ระดับประสบปัญหาในการใช้หนังสือทั่วไป ทรงกันเกือบทุกข้อ ปัญหาที่นักศึกษาประสบในระดับมากทรงกันคือ หนังสือเล่มที่ต้องการไม่มีในห้องสมุด ($\bar{x} = 3.71$, $\bar{x} = 3.66$) ปัญหาที่นักศึกษาประสบในระดับปานกลาง ได้แก่หนังสือเล่มที่ต้องการมักมีผู้ยืมไป ($\bar{x} = 3.57$, $\bar{x} = 3.47$) หนังสือมีสภาพชำรุด ขาดและถูกจึกขาด ($\bar{x} = 3.35$, $\bar{x} = 3.47$) หนังสือเฉพาะสาขาวิชาน้อย ($\bar{x} = 3.30$, $\bar{x} = 3.54$) หนังสือมีน้อยไม่เพียงพอ ($\bar{x} = 3.28$, $\bar{x} = 3.54$) จำนวนหนังสือที่ให้ยืมน้อย ($\bar{x} = 3.16$, $\bar{x} = 3.30$) คันหนาหนังสือไม่เพียง ($\bar{x} = 3.03$, $\bar{x} = 3.02$) ฯลฯ

ปัญหาในการใช้วารสารและนิตยสาร นักศึกษาวิทยาลัยพาณิชย์ฯ ระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช.) ประสบปัญหาในการใช้วารสารและนิตยสารทุกข้อในระดับปานกลาง เช่นเดียวกัน ปัญหาที่นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประสบในการใช้วารสารและนิตยสาร คือวารสารที่ต้องการไม่มีในห้องสมุด ($\bar{x} = 3.35$, $\bar{x} = 3.37$)

บทความหรือภาพในวารสารถูกจัดหรือตัด ($\bar{x} = 3.35$, $\bar{x} = 3.31$) ไม่พิบารสารเล่มที่ต้องการบนชั้น ($\bar{x} = 3.33$, $\bar{x} = 3.32$) วารสารเฉพาะวิชาไม่น้อย ($\bar{x} = 3.13$, $\bar{x} = 3.42$) วารสารสัญญา ($\bar{x} = 3.10$, $\bar{x} = 3.03$) นอกจากนั้นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ยังประสบปัญหาขาดบุคลากรในการให้บริการอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{x} = 3.05$) และห้องสมุดทำวารสารฉบับใหม่ออกบริการช้า ($\bar{x} = 3.02$)

ปัญหาในการใช้หนังสือพิมพ์ นักศึกษาวิทยาลัยพินิจการห้อง 2 ระดับ ส่วนใหญ่ประสบปัญหาในการใช้หนังสือพิมพ์ในระดับปานกลาง ปัญหาที่นักศึกษาห้อง 2 ระดับประสมแตกต่างกัน ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประสบปัญหา ไม่มีหนังสือพิมพ์ซื้อเรื่องที่ต้องการ ไม่มีครรชนีช่วยกันบทความในหนังสือพิมพ์ และไม่ทราบวิธีใช้ครรชนีในการตั้งบทความของหนังสือพิมพ์ ซึ่งเป็นปัญหาในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.83$, $\bar{x} = 2.65$ และ $\bar{x} = 2.67$ ตามลำดับ) ในขณะที่เป็นปัญหาในระดับน้อยของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ส่วนปัญหาระดับปานกลาง เรื่องระยะเวลาและจำนวนการยืมหนังสือพิมพ์ฉบับเก่า�้อยเกินไปนั้นเป็นปัญหาในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.58$) ต่อนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) แต่เป็นปัญหาระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.65$) ต่อนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

ปัญหาการใช้กุศลภาครและจุลสาร นักศึกษาวิทยาลัยพินิจการระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประสบปัญหาในการใช้กุศลภาครและจุลสารห้องหมอด ในระดับปานกลาง ตรงกันทุกช้อป ปัญหาที่นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประสบสูงสุดคือ ไม่ทราบวิธีค้นกุศลภาครและจุลสาร ($\bar{x} = 2.95$) ในขณะที่นักศึกษาระดับมัธยมศึกษานิยบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประสบปัญหาทางกุศลภาครและจุลสารในแพ้มไม่พบ เป็นปัญหาระดับปานกลางสูงสุด ($\bar{x} = 2.96$)

ปัญหาการใช้โสตทัศนวัสดุ นักศึกษาวิทยาลัยพินิจการระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประสบปัญหาในการใช้โสตทัศนวัสดุในระดับปานกลาง ตรงกันทุกช้อป คือห้องสมุดไม่มีบริการทางด้านโสตทัศนวัสดุ ($\bar{x} = 3.19$, $\bar{x} = 3.03$) ไม่ทราบว่าห้องสมุดมีโสตทัศนวัสดุในสาขาใด ($\bar{x} = 3.03$, $\bar{x} = 3.04$)

ความต้องการในการใช้ทรัพยากรห้องสมุด (ตารางที่ 14) นักศึกษาวิทยาลัย
พัฒนาระบบความต้องการในการใช้ทรัพยากรห้องสมุดประเภทต่าง ๆ ดังนี้

ความต้องการในการใช้หนังสืออ้างอิง นักศึกษาวิทยาลัยพัฒนาระบบประการศนีบัตร (ปวช.) และนักศึกษาในระดับประการศนีบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มีความต้องการในการใช้หนังสืออ้างอิงในระดับมากตรงกันคือ มีการจัดเรียงหนังสือบนชั้นให้เป็นระเบียบ ($\bar{x} = 3.66$, $\bar{x} = 3.75$) นอกจากนี้นักศึกษาระดับประการศนีบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ยังมีความต้องการในระดับมากคือ จัดหนังสืออ้างอิงของแต่ละสาขาวิชาเพิ่มมากขึ้น ($\bar{x} = 3.68$) อีกด้วย

ความต้องการในการใช้หนังสือทั่วไป นักศึกษาวิทยาลัยพัฒนาระบบประการศนีบัตร วิชาชีพ (ปวช.) และระดับประการศนีบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ส่วนใหญ่มีความต้องการในการใช้หนังสือทั่วไปในระดับมากตรงกันคือ จัดหนังสือของแต่ละสาขาวิชาให้เพิ่มมากขึ้น ($\bar{x} = 3.89$, $\bar{x} = 4.11$) มีการจัดเรียงหนังสือบนชั้นให้เป็นระเบียบ ($\bar{x} = 3.89$, $\bar{x} = 3.79$) มีการแสดงหนังสือใหม่ของห้องสมุดเป็นประจำ ($\bar{x} = 3.77$, $\bar{x} = 3.97$) แนะนำหนังสือใหม่ของห้องสมุด ($\bar{x} = 3.76$, $\bar{x} = 3.91$) จัดหนังสือแบบเรียนแยกออกจากหนังสือทั่วไป ($\bar{x} = 3.75$, $\bar{x} = 3.67$) และจัดหนังสือแบบเรียนเพิ่มขึ้น ($\bar{x} = 3.72$, $\bar{x} = 3.84$) ในขณะเดียวกันนักศึกษาระดับประการศนีบัตรวิชาชีพ (ปวช.) มีความต้องการให้เพิ่มจำนวนเล่มในการยืมหนังสือและขยายเวลาในการยืมหนังสือในระดับมาก ($\bar{x} = 3.71$, $\bar{x} = 3.71$) ในขณะที่นักศึกษา ระดับประการศนีบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ต้องการในระดับปานกลาง เรื่องที่นักศึกษาต้องการในระดับปานกลางมีเพียง 1 เรื่องคือการเปลี่ยนแปลงอัตราค่าปรับให้เหมาะสม ($\bar{x} = 3.07$, $\bar{x} = 2.96$) และความมีการปรับหนังสือเกินกำหนด ($\bar{x} = 3.05$, $\bar{x} = 2.92$)

ความต้องการในการใช้วารสารและนิตยสาร นักศึกษาวิทยาลัยพัฒนาระดับ ประการศนีบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประการศนีบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มีความต้องการในการใช้วารสารและนิตยสารระดับมากตรงกันคือ มีการแนะนำวารสารฉบับใหม่ของห้องสมุด ($\bar{x} = 3.85$, $\bar{x} = 3.81$) และจัดวารสารเฉพาะสาขาวิชาชีพเพิ่มมากขึ้น ($\bar{x} = 3.64$, $\bar{x} = 3.32$) นอกจากนี้นักศึกษาทั้ง 2 ระดับ มีความต้องการในระดับ

ปานกลางทุกข้อ

ความต้องการในการใช้หนังสือพิมพ์ นักศึกษาวิทยาลัยพัฒนิยการระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มีความต้องการในการใช้หนังสือพิมพ์ระดับมากตรงกัน กือบอกรับหนังสือพิมพ์เฉพาะรายชื่อที่มีผู้อ่านมากเพิ่มขึ้นมากกว่า 1 ฉบับ ($\bar{x} = 3.83$, $\bar{x} = 3.90$) ในขณะเดียวกันนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มีความต้องการให้บอกรับหนังสือพิมพ์เฉพาะสาขาวิชาเพิ่มขึ้น ($\bar{x} = 3.83$)

ความต้องการในการใช้กุศลภาคและจุลสาร นักศึกษาวิทยาลัยพัฒนิยการระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มีความต้องการในการใช้กุศลภาคและจุลสารในระดับปานกลางตรงกันทุกข้อ ความต้องการในระดับสูงสุดตรงกันคือ กุศลภาคและจุลสารคร่าวมีความทันสมัย ($\bar{x} = 3.41$, $\bar{x} = 3.54$) ให้คำแนะนำและคำอธิบายเกี่ยวกับวิธีการใช้และบริการกุศลภาคและจุลสาร ($\bar{x} = 3.40$, $\bar{x} = 3.48$).

ความต้องการในการใช้โสตหัศนวัสดุ นักศึกษาวิทยาลัยพัฒนิยการระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มีความต้องการในการใช้โสตหัศนวัสดุในระดับมากตรงกันเกือบทุกข้อคือ ความมีริการทางด้านโสตหัศนวัสดุ เช่น เทปโทรศัพท์ และเทปเสียง ($\bar{x} = 4.05$, $\bar{x} = 3.69$) จัดกิจกรรมเกี่ยวกับโสตหัศนวัสดุ ($\bar{x} = 4.02$, $\bar{x} = 3.88$) จัดหาโสตหัศนวัสดุให้มากขึ้น ($\bar{x} = 3.89$, $\bar{x} = 3.73$) และความมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับบริการทางด้านโสตหัศนวัสดุ ($\bar{x} = 3.45$, $\bar{x} = 3.39$) ส่วนความต้องการในเรื่องให้เชื้อมโสตหัศนวัสดุออกจากห้องสมุดได้ นักศึกษาต้องการในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.45$, $\bar{x} = 3.39$)

ความต้องการในด้านอื่น ๆ นักศึกษาวิทยาลัยพัฒนิยการระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มีความต้องการในด้านต่าง ๆ ในระดับมากตรงกันคือ ความมีเครื่องถ่ายเอกสารในห้องสมุด ($\bar{x} = 4.30$, $\bar{x} = 4.45$) เพิ่มจำนวนที่นั่งให้เพียงพอ ($\bar{x} = 4.03$, $\bar{x} = 3.87$) ความมีการจัดนิทรรศการเรื่องที่น่าสนใจอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{x} = 3.88$, $\bar{x} = 3.77$) ความมีบริการน้ำดื่มในห้องสมุด

- ($\bar{x} = 3.81$, $\bar{x} = 3.70$) ปรับปรุงเกี่ยวกับอาการสร้อนในห้องสมุด
 ($\bar{x} = 3.70$, $\bar{x} = 3.79$)

อภิรายผล

1. สภาพการใช้ห้องสมุดของนักศึกษาวิทยาลัยพิชัยการ จากการสำรวจการใช้ห้องสมุดของนักศึกษาวิทยาลัยพิชัยการ ปรากฏว่า นักศึกษาวิทยาลัยพิชัยการส่วนใหญ่มีการเข้าใช้ห้องสมุด นักศึกษากลุ่มวิชาการบัญชีในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และสาขาวิชาการบัญชีระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เข้าใช้ห้องสมุดสูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พวงผกา วงศ์นรักษ์ (2519) ที่พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีกรุงเทพ สาขาวิชาการบัญชีเข้าใช้ห้องสมุดสูงสุด สำหรับนักศึกษา วิทยาลัยพิชัยการส่วนหนึ่งที่ไม่เข้าใช้ห้องสมุดของสถาบัน และมีการใช้ห้องสมุดแห่งชาติ และห้องสมุดของสถาบันอื่นแทน อาจเป็นเพราะนักศึกษาไม่มีเวลาว่าง เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร ที่มีการเพิ่มรายวิชามากขึ้นทำให้นักศึกษามีช่วงโหนงานเรียนเพิ่มขึ้น สาเหตุรองลงมาคือสภาพที่ดีของห้องสมุดสถาบันอื่นอยู่ในสถานที่สังคม และมีการเปิดบริการ ในวันหยุด ซึ่งนักศึกษาว่างจากการเรียนทำให้มีการใช้ห้องสมุดในสถาบันอื่นนอกเหนือจากการใช้ห้องสมุดของสถาบัน

นักศึกษาวิทยาลัยพิชัยการส่วนใหญ่มีการเข้าใช้ห้องสมุดในช่วงเวลาที่ไม่แน่นอน และมีการเข้าใช้ห้องสมุดในช่วงโหนงานที่ไม่มีการเรียนอาจจะเนื่องจาก เพราะวิทยาลัยพิชัยการ ทั้ง 3 แห่ง มีการเปิดสอนเป็น 2 ภาค คือ ภาคในเวลา (รอบเข้า) และภาคออกเวลา (รอบน่าย) เป็นสาเหตุให้นักศึกษาวิทยาลัยพิชัยการมีช่วงพักที่ไม่พร้อมกัน นักศึกษาส่วนใหญ่ จึงเข้าใช้ห้องสมุดในช่วงโหนงานที่ไม่มีการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนีย์ นุยจันทร์ (2523) เชวาง จำรูญคันธ์ (2526) และชนิตา โกวิทวี (2531)

วัตถุประสงค์ในการเข้าใช้ห้องสมุดของนักศึกษาวิทยาลัยพิชัยการ เพื่ออ่านหนังสือทั่วไปรองลงมา เพื่ออ่านหนังสือพิมพ์และวารสาร ซึ่งสัมพันธ์กับผลการวิจัยที่พบว่า บริการห้องสมุดที่นักศึกษาวิทยาลัยพิชัยการใช้มากที่สุดคือ บริการการอ่านหนังสือในห้องสมุด และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณู นฤญา บุญศร (2528) และ กานตนา พุทธนิมนต์ (2530)

วิธีค้นหาสิ่งพิมพ์ของนักศึกษาวิทยาลัยพัฒยการพบว่าส่วนใหญ่ใช้วิธีเดินคูหันสืบตามขั้น นักศึกษาวิทยาลัยพัฒยการจำนวนน้อยใช้บัตรรายการ อาจเป็น เพราะนักศึกษาวิทยาลัยพัฒยการไม่ทราบวิธีการใช้บัตรรายการ ถึงแม่ห้องสมุดจะมีการแจกคู่มือการใช้ห้องสมุดแก่นักศึกษาวิทยาลัยพัฒยการแล้วก็ตาม หรืออาจเป็น เพราะนักศึกษามีความคุ้นเคยในการค้นหาหนังสือจากขั้น เนื่องจากจำนวนหนังสือในห้องสมุดไม่มากนัก หรือหนังสือบันทึกวางแผน เป็นระเบียบไม่สับสน นักศึกษาวิทยาลัยพัฒยการสามารถค้นหาได้โดยง่าย โดยไม่จำเป็นต้องใช้บัตรรายการ และลักษณะการค้นหาสิ่งพิมพ์ของนักศึกษาวิทยาลัยพัฒยการ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เนดูค่า สุวัตถี และธน บุญญาณวัตร ที่พบว่า นักศึกษาทางอาชีวศึกษา ค้นหาหนังสือในห้องสมุดด้วยวิธีเดินคูหันตามขั้น

2. การใช้ทรัพยากรห้องสมุด นักศึกษาวิทยาลัยพัฒยการห้องระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มีการใช้ทรัพยากระบบทั้ง หนังสือพิมพ์ภาษาไทยในระดับมากตรงกัน ซึ่งสัมพันธ์กับผลการวิจัยที่ว่า นักศึกษาวิทยาลัยพัฒยการเข้าใช้ห้องสมุดเพื่ออ่านหนังสือทั่วไป หนังสือพิมพ์และวารสาร นอกจากนั้นนักศึกษาห้อง 2 ระดับ มีการใช้ทรัพยากรห้องสมุดในระดับ-paneกลาง ในประเภท นานิยาย สารคดี และเรื่องสั้น ซึ่งนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช.) มีการใช้ทรัพยากระบบทั้ง เนื่องจาก วิทยาลัยพัฒยการห้อง 3 แห่ง มีการจัดหนังสือประเภทนวนิยายบางชื่อเรื่อง เป็นหนังสือ อ่านนอกเวลา ของวิชาภาษาไทย หมวดวิชาพื้นฐานและสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มีการอ่านเพื่อความบันเทิง หนังสืออ่านนอกเวลา เป็นหนังสือ อ่านประกอบตามหลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช.) หมวดวิชาพื้นฐาน กลุ่mvิชาภาษาไทย (ภาคผนวก ช) หนังสือพิมพ์สทางธุรกิจ ใช้ประกอบการศึกษาและค้นคว้า ของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช.) กลุ่mvิชาการขาย และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาการตลาด

นอกจากนี้แล้ว นักศึกษาห้อง 2 ระดับมีการใช้ทรัพยากรห้องสมุดระดับน้อยตรงกันคือ หนังสืออ้างอิงทั่วไป ซึ่งเป็นประเภทใช้ค้นคว้าอ้างอิงเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หนังสือความรู้ทั่วไป ภาษาต่างประเทศ วารสารวิชาการภาษาไทย วารสารวิชาการภาษาต่างประเทศ นิตยสาร ภาษาต่างประเทศ หนังสือพิมพ์ภาษาต่างประเทศ ซึ่งอาจเป็น เพราะนักศึกษาวิทยาลัยพัฒยการ

ไม่คุ้นเคยกับทรัพยากรห้องสมุดประ เกษภาษาต่างประเทศ ทำให้มีการใช้น้อย สำหรับ กดูกุศลภาพและจุลสาร วิทยาลัยพนิชการเพิ่งจะเริ่มดำเนินการเมื่อปีการศึกษา 2531 นักศึกษาทั้ง 2 ระดับไม่มีการใช้โสตทัศนวัสดุ เนื่องจากวิทยาลัยพนิชการอนุรักษ์ และวิทยาลัยพนิชการบางนา ไม่มีบริการทางด้านโสตทัศนวัสดุ สรุปว่า นักศึกษา วิทยาลัยพนิชการทั้ง 2 ระดับมีการใช้ประโยชน์ของทรัพยากรห้องสมุดไม่แตกต่าง

3. ปัญหาในการใช้ทรัพยากรห้องสมุด จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษา ทั้ง 2 ระดับ ประสบปัญหาการใช้ทรัพยากระบบท่าง ๆ ส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ

ปัญหาที่ประสบในระดับมากคือ ปัญหานั้งสือหัวไป เล่นที่ห้องการไม่มีในห้องสมุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษาทั้ง 2 ระดับใช้หนังสือหมวดภาษาไทยมากที่สุด จึงเป็นเหตุให้นักศึกษาคันหนังสือที่ต้องการไม่พบ นอกจากนี้นักศึกษาทั้ง 2 ระดับ ยังประสบปัญหาระดับปานกลางตรงกันเกี่ยวกับ หนังสืออ้างอิง เล่นที่ห้องสมุด หนังสือหัวไปเล่นที่ห้อง ห้องมีน้อยไม่เพียงพอ จำนวนหนังสือที่ให้ยืมน้อย และคันหนาหนังสือไม่พบ วารสารเล่มที่ต้องการไม่มีในห้องสมุด วารสารเฉพาะวิชา มีน้อย ไม่มีหนังสือพิมพ์ซึ่งเรื่องที่ต้องการไม่มีครรชนี้ช่วยคืนความในหนังสือ ไม่ทราบวิธีค้นหากุศลภาพ และจุลสาร หากกุศลภาพ และจุลสารในแฟ้มไม่พบ ห้องสมุดไม่มีบริการทางด้านโสตทัศนวัสดุ และไม่ทราบว่าห้องสมุด มีโสตทัศนวัสดุในสาขาใด ปัญหาดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กาญจนานา พุทธินันต์ พบว่า นักเรียนนายเรือประสบปัญหาการใช้หนังสือห้องสมุดเกี่ยวกับหนังสือเล่นที่ห้องการไม่มีในห้องสมุด จำนวนเล่มในการให้ยืมออกน้อย ส่วน เชิง จำรูญกันทร์ พมวันนักศึกษา วิทยาลัยครุลำปางประสบปัญหาในการใช้หนังสือคือ หนังสือเล่มที่ต้องการมักมีผู้ยืมไป หนังสือเฉพาะสาขาวิชามีน้อย และคันหนาหนังสือบนชั้นไม่พบ

ด้วยเหตุนี้ ผลการวิจัยจึงสอดคล้องกับแนว เหตุผลที่ว่า ปัญหาที่นักศึกษาทั้ง 2 ระดับ ประสบได้แก่ การค้นหาทรัพยากร ทรัพยากรไม่สอดคล้องกับความต้องการทางด้านการใช้

4. ความเพียงพอของทรัพยากร จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษา วิทยาลัยพนิชการ ทั้ง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

มีความเห็นตรงกันว่า ทรัพยากรห้องสมุด 15 ประเกทมีจำนวนเพียงพอ 12 ประเกท และเมื่อจำแนกตามหมวดวิชาต่าง ๆ แล้ว พนักงานสืบในหมวดสาขาวิชาต่าง ๆ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ได้แสดงความคิดเห็นว่า เพียงพอ 30 หมวด ส่วนนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพขั้นสูง มีความเห็นว่าเพียงพอ 23 หมวด นักศึกษาหั้ง 2 ระดับ มีความเห็นเกี่ยวกับความไม่เพียงพอของหนังสือหมวดวิชาต่าง ๆ ของห้องสมุดวิทยาลัยพัฒนการ ตรงกัน 8 หมวด คือ หมวดคอมพิวเตอร์ หมวดภาษาฝรั่งเศส หมวดภาษาจีน หมวดการแพทย์ และธุรกิจทางการแพทย์ หมวดการเลขานุการ หมวดการประดิษฐ์ตัวอักษร และหมวดกีฬา และนันทนาการ และเมื่อพิจารณาการใช้หนังสือในสาขาวิชาต่าง ๆ พนักงานนักศึกษาในแต่ละสาขาวิชา มีการใช้หนังสือในหมวดวิชาที่สอดคล้องกับการเรียนการสอน ก็ล้วนคือ นักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) กลุ่มวิชาการบัญชี มีการใช้หนังสือหมวดนวนิยาย สารคดี และเรื่องสั้น หมวดภาษาไทย หมวดสังคมศึกษา หมวดการบัญชี และหมวดเศรษฐศาสตร์ สำหรับนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพขั้นสูง (ปวส.) มีการใช้หนังสือหมวดการบัญชี หมวดภาษาไทย หมวดเศรษฐศาสตร์ หมวดนวนิยาย สารคดี และเรื่องสั้น นักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) กลุ่มวิชาการขาย มีการใช้หนังสือหมวดการตลาด และการขาย หมวดวิชาภาษาไทย หมวดนวนิยาย สารคดี และเรื่องสั้น และหมวดการโฆษณา และการประชาสัมพันธ์ ส่วนนักศึกษาสาขาวิชาการตลาดของระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพขั้นสูง (ปวส.) มีการใช้หนังสือมากในหมวดการตลาดและการขาย หมวดการโฆษณา และการประชาสัมพันธ์ และหมวดการพาณิชย์ และเข่นเดียวกัน นักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) กลุ่มวิชาการเลขานุการ มีการใช้หนังสือหมวดนวนิยาย สารคดี และเรื่องสั้น หมวดการเลขานุการ หมวดภาษาไทย หมวดสังคมศึกษา และหมวดเศรษฐศาสตร์ และนักศึกษาสาขาวิชาการเลขานุการ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพขั้นสูง (ปวส.) ใช้หนังสือมากในหมวดการเลขานุการ หมวดภาษาไทย หมวดนวนิยาย สารคดี และเรื่องสั้น สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีการใช้หนังสือมากที่สุดในหมวดคอมพิวเตอร์ หมวดภาษาอังกฤษ และหมวดธุรกิจทั่วไป

อนึ่ง เป็นที่สังเกตว่า นักศึกษาทุกกลุ่มวิชาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) มีการใช้หนังสือในหมวดนวนิยาย สารคดี และเรื่องสั้น เนื่องจากห้องสมุดวิทยาลัยหั้ง 3 แห่ง มีการจัดหนังสือนวนิยายบางชื่อเรื่อง เป็นหนังสืออ่านนอกเวลา ของหมวดวิชาพื้นฐานกลุ่มวิชาภาษาไทย ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ 2530 (ปวช.2530) (ภาคผนวก ข)

สรุปว่า นักศึกษาวิทยาลัยพินิจการมีการใช้ทรัพยากรห้องสมุดในสาขาวิชาที่สอดคล้องกับการเรียนการสอน และเมื่อพิจารณาความเพียงพอของทรัพยากรในสาขาวิชาต่าง ๆ พบว่า ทรัพยากรห้องสมุดส่วนใหญ่เพียงพอ กับความต้องการ ดังนั้นจึงไม่เป็นไปตามแนวเหตุผลที่ว่า ทรัพยากรห้องสมุดไม่เพียงพอ กับความต้องการ แต่เมื่อคูค่าร้อยละแล้ว พบว่า ความเพียงพอของทรัพยากรมีเฉพาะหนังสือหมวดภาษาไทย (ร้อยละ 70.23) นักศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นว่า เพียงพอ ส่วนทรัพยากรประเภทอื่น ๆ ค่าร้อยละอยู่ในระหว่าง 65.55 – 50.17

5. ความคิดเห็นและความต้องการในการใช้ทรัพยากร จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มีความคิดเห็น และความต้องการในการใช้ทรัพยากรประเภทต่าง ๆ ที่สอดคล้องกัน ทั้งในด้านการใช้หนังสืออ้างอิง หนังสือทั่วไป วารสารและนิตยสาร หนังสือพิมพ์ และเอกสารที่เก็บไว้แล้ว และความต้องการด้านอื่น ๆ ฉะนั้นจึงเป็นไปตามแนวเหตุผลที่ตั้งไว้ว่า นักศึกษาทั้ง 2 ระดับ มีความคิดเห็นและความต้องการในการใช้ทรัพยากรห้องสมุดไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบถึงการใช้ทรัพยากรห้องสมุด ความต้องการ และปัญหาในการใช้ทรัพยากรห้องสมุดของนักศึกษาวิทยาลัยพินิจการ จึงขอเสนอแนะ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดบริการ และการดำเนินงานห้องสมุดให้ตรงกับความต้องการของผู้ใช้ห้องสมุดดังนี้

ข้อเสนอแนะ ต่อกรรมการอาชีวศึกษา

1. กรรมการอาชีวศึกษา ควรมีการกำหนดแผนพัฒนาห้องสมุดของสถานศึกษา สังกัด กรรมการอาชีวศึกษาให้สอดคล้อง และควบคู่ไปกับการพัฒนาหลักสูตร ทั้งนี้เพื่อให้ห้องสมุดสามารถ ดำเนินการให้บริการที่จะบรรลุตามวัตถุประสงค์ คือมุ่งให้นักศึกษาทางอาชีวศึกษาเป็น บุคคลที่รู้จักรักนักวิชาความรู้ทั้งหมด เองจากห้องสมุด

2. กรรมการอาชีวศึกษา ควรมีการกำหนดหลักสูตร การสอนวิชาการใช้ห้องสมุด เป็นวิชาเฉพาะแยกออกจากวิชาในสาขาวิชานั้น

3. กรรมการอาชีวศึกษาควรให้การสนับสนุนในการเพิ่มงบประมาณในการจัดซื้อหนังสือ และการขยายอาคารสถานที่

ข้อเสนอแนะ ต่อห้องสมุด

1. การจัดทำทรัพยากร

1.1 ห้องสมุดวิทยาลัยพินิจการควรจัดทำทรัพยากรห้องสมุดให้เพียงพอ กับความต้องการและการใช้ เช่นการเพิ่มหนังสือหมวดหมู่พิวเตอร์ และหมวด การเลขานุการ เป็นต้น

1.2 ห้องสมุดควรจัดทำโสตท์ชันวัสดุให้มากขึ้น ส่งเสริมการใช้ห้องสมุด

2. การจัดบริการห้องสมุด

2.1 ห้องสมุดควรจัดบริการทางด้านโสตท์ชันวัสดุ เพื่อส่งเสริมการเรียน การสอนและการใช้ห้องสมุด

2.2 ห้องสมุดควรจัดบริการแนะนำการใช้ห้องสมุด และทรัพยากรห้องสมุด บางประเภท รวมทั้งการสอนการใช้คุณมือช่วยกันต่าง ๆ เช่น บัตรรายการ และ บัตรครรชนีวารสาร เป็นต้น

2.3 ทรัพยากรห้องสมุดควร่มีการคูณและจัดเก็บบนชั้นอย่าง เป็นระเบียบ ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการค้นหาหนังสือ

2.4 ห้องสมุดควร มี เครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น เครื่องถ่ายเอกสาร การเพิ่มจำนวนที่นั่ง การระบายความร้อน การเพิ่มแสงสว่าง และบริการน้ำดื่ม

ข้อเสนอแนะ ต่อผู้บริหารวิทยาลัย

1. ผู้บริหารควรให้การส่งเสริมการดำเนินงานของห้องสมุดอย่าง เป็นระบบและมี แบบแผน เช่น การกำหนดโครงการพัฒนาห้องสมุดที่แน่นอน

2. ผู้บริหารควรให้การสนับสนุนในเรื่องงบประมาณพิเศษในการจัดทำวัสดุและครุภัณฑ์ ที่จำเป็นของห้องสมุด

ข้อเสนอแนะ ในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ความมีการศึกษาความสนใจในด้านการอ่านของนักศึกษาวิทยาลัยพินิจการเพื่อ ห้องสมุดจะได้จัดบริการที่สอดคล้องกับความต้องการ

2. ศึกษาการใช้ห้องสมุด ของอาจารย์เพื่อการเรียนการสอน เพื่อห้องสมุดจะได้
จัดบริการให้สอดคล้องกับความต้องการของอาจารย์